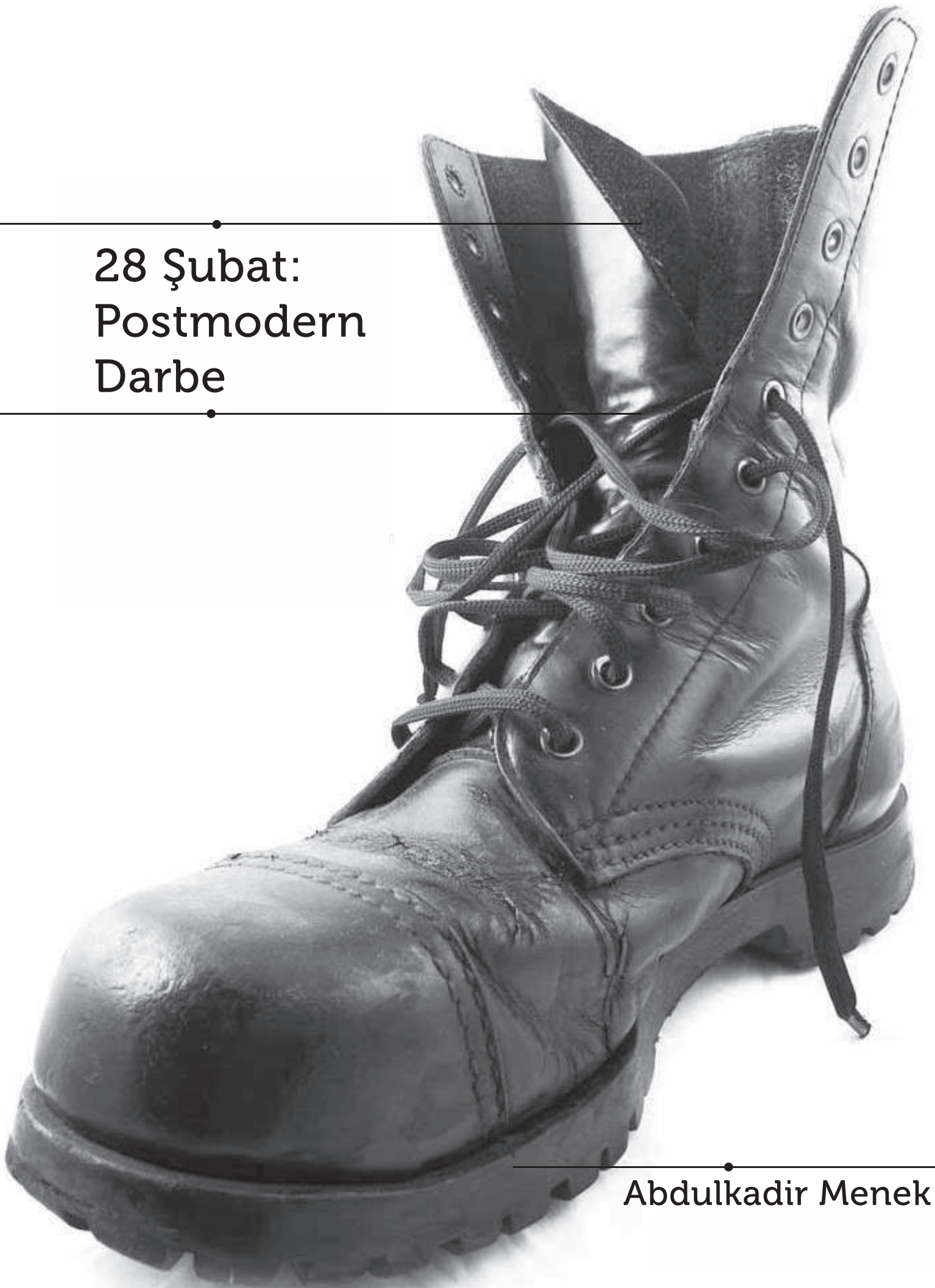

28 Şubat:
Postmodern
Darbe

Abdulkadir Menek

Burası hiç kimsenin özel yaşam mekanı
değildir lütfen bu hanıma
haddini bildiriniz. B. Ecevit

Bu günlerde Türkiye, büyük bir mücadelenin içine girmiş durumda. Kırk yılı aşkın bir süredir sinsi bir şekilde hazırlanan ve devletin bütün kurumlarına az veya çok sızarak büyük mevziler elde eden Terör Örgütü'nü (FETÖ) bütünü ile tasfiye etmek için çok önemli çalışmalar yapılmakta ve kararlar alınmaktadır. FETÖ mensuplarının 15 Temmuz akşamı Türk Silahlı Kuvvetlerinde büyük bir güce ulaşan asker görünümlü terörist elemanları tarafından yapılan darbe girişimi çok büyük zararlara, maddi ve manevi kayıplara yol açtı. Türkiye darbelere ve darbe girişimlerine hiç yabancı değil. Sultan II. Abdulhamid'in tahttan indirilmesi ile neticelenen 31 Mart Olayı ile başlayan bu gelenek, kendilerini devletin esas sahibi olarak gören ve askeri okullarda bu şekilde yetiştirilen subaylar tarafından adeta rutin bir hale getirilmeye çalışıldı. Çok partili siyasi hayata geçildikten sonra da çok sayıda darbe ve darbe girişimi oldu. Bunlardan birisi de, diğerlerinden daha farklı bir strateji ile gelişen ve adım adım uygulanan "28 Şubat Postmodern Darbe" sürecidir.

28 Şubat 1997 tarihinde toplanan Milli Güvenlik Kurulu'nda, Genel Kurmay Başkanlığı tarafından irtica ile mücadele amacıyla hazırlanan on sekiz maddelik bir bildiri kabul edildi. Bu bildiri ile resmen "28 Şubat Süreci" başlamış oluyordu. Aslında Milli Güvenlik Kurulu kararları, Anayasal olarak tavsiye niteliğindedir. Fakat 28 Şubat 1997 tarihinde toplanan MGK'da kabul edilen maddeler, bir tavsiye olmanın çok ötesinde, adeta seçilmiş Cumhuriyet hükümetine emir verir bir tarzda kaleme alındı, bu vurgu ve istibdat havası ile kamuoyuna sunuldu. Bu on sekiz madde şu şekilde sıralanıyordu:

Milli Güvenlik Kurulu'nun 28 Şubat 1997 tarih ve 406 Sayılı Kararına Ek-A (rejim aleyhtarı irticai faaliyetlere karşı alınması gereken tedbirler)

1-Anayasamızda Cumhuriyetin temel nitelikleri arasında yer alan ve yine anayasanın 4'üncü maddesi ile teminat altına alınan laiklik ilkesi büyük bir titizlik ve hassasiyetle korunmalı, bunun korunması için mevcut yasalar hiçbir ayırım gözetmeksizin uygulanmalı, mevcut yasalar uygulamada yetersiz görülüyorsa yeni düzenlemeler yapılmalıdır.

2-Tarikatlarla bağlantılı özel yurt, vakıf ve okullar, devletin yetkili organlarınca denetim altına alınarak Tevhid-i Tedrisat Kanunu gereği Milli Eğitim Bakanlığı'na devri sağlanmalıdır.

3-Genç nesillerin körpe dimağlarının öncelikle cumhuriyet, Atatürk, vatan ve millet sevgisi, Türk milletini çağdaş uygarlık düzeyine çıkarma ülkü ve amacı doğrultusunda bilinçlendirilmesi ve çeşitli mihrakların etkisinden korunması bakımından:

a-8 yıllık kesintisiz eğitim, tüm yurttta uygulamaya konulmalı.

b-Temel eğitimi almış çocukların, ailelerinin isteğine bağlı olarak, devam edebileceği Kuran kurslarının Milli Eğitim Bakanlığı sorumluluğu ve kontrolünde faaliyet göstermeleri için gerekli idari ve yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

4-Cumhuriyet rejimine ve Atatürk ilke ve inkılablarına sadık, aydın din adamları yetiştirmekle yükümlü, milli eğitim kuruluşlarımız, Tevhid-i Tedrisat Kanunu'nun özüne uygun ihtiyaç düzeyinde tutulmalıdır.

5-Yurdun çeşitli yerlerinde yapılan dini tesisler belli çevrelere mesaj vermek amacıyla gündemde tutularak siyasi istismar konusu yapılmamalı, bu tesislere ihtiyaç varsa, bunlar Diyanet İşleri Başkanlığı'nca incelenerek mahalli yönetimler ve ilgili makamlar arasında koordine edilerek gerçekleştirilmelidir.

6-Mevcudiyetleri 677 sayılı yasa ile men edilmiş tarikatların ve bu kanunda belirtilen tüm unsurların faaliyetlerine son verilmeli, toplumun demokratik, siyasi ve sosyal hukuk düzeninin zedelenmesi önlenmelidir.

7-İrticai faaliyetleri nedeniyle Yüksek Askeri Şura kararları ile Türk Silahlı Kuvvetleri'nden (TSK) ilişkileri kesilen personel konusu istismar edilerek TSK'yi dine karşıymış gibi göstermeye çalışan bazı medya gruplarının silahlı kuvvetler ve mensupları aleyhindeki yayınları kontrol altına alınmalıdır.

8- İrticai faaliyetleri, disiplinsizlikleri veya yasadışı örgütlerle irtibatları nedeniyle TSK'dan ilişkileri kesilen personelin diğer kamu kurum ve kuruluşlarında istihdamı ile teşvik unsuruna imkân verilmemelidir.

9- TSK'ya aşırı dinci kesimden sızmaları önlemek

için mevcut mevzuat çerçevesinde alınan tedbirler; diğer kamu kurum ve kuruluşları, özellikle üniversite ve diğer eğitim kurumları ile bürokrasinin her kademesinde ve yargı kuruluşlarında da uygulanmalıdır. 10-Bu maddenin tam metni Türkiye'nin uluslararası ilişkileri hakkındadır.

11-Aşırı dinci kesimin Türkiye'de mezhep ayrılıklarını körüklemek suretiyle toplumda kutuplaşmalara neden olacak ve dolayısıyla milletimizin düşmanca kamplara ayrılmasına yol açacak çok tehlikeli faaliyetler yasal ve idari yollarla mutlaka önlenmelidir.

12-T.C. Anayasası, Siyasi Partiler Yasası, Türk Ceza Yasası ve bilhassa Belediyeler Yasa'sına aykırı olarak sergilenen olayların sorumluları hakkında gerekli yasal ve idari işlemler kısa zamanda sonuçlandırılmalı ve bu tür olayların tekrarlanmaması için her kademedede kesin önlemler alınmalıdır.

13-Kıyafetle ilgili kanuna aykırı olarak ortaya çıkan ve Türkiye'yi çağdışı bir görünüme yönlerecek uygulamalara mani olunmalı, bu konudaki kanun ve Anayasa Mahkemesi kararları taviz verilmeden öncelikle ve özellikle kamu kurum ve kuruluşlarında titizlikle uygulanmalıdır.

14-Çeşitli nedenlerle verilen, kısa ve uzun namlulu silahlara ait ruhsat işlemleri polis ve jandarma bölgeleri esas alınarak yeniden düzenlenmeli, bu konuda kısıtlamalar getirilmeli, özellikle pompalı tüfeklere olan talep dikkatle değerlendirilmelidir.

15-Kurban derilerinin, mali kaynak sağlamayı amaçlayan ve denetimden uzak rejim aleyhtarı örgüt ve kuruluşlar tarafından toplanmasına mani olunmalı, kanunla verilmiş yetki dışında kurban derisi toplattırılmamalıdır.

16-Özel üniforma giydirilmiş korumalar ve buna neden olan sorumlular hakkında yasal işlemler ivedilikle sonuçlandırılmalı ve bu tür yasadışı uygulamaların ulaşabileceği vahim boyutlar dikkate alınarak, yasa ile öngörülmemiş bütün özel korumalar kaldırılmalıdır.

17-Ülke sorunlarının çözümünü "Millet kavramı yerine ümmet kavramı" bazında ele alarak sonuçlandırmayı amaçlayan ve bölücü terör örgütüne de aynı bazda yaklaşarak onları cesaretlendiren girişimler yasal ve idari yollardan önlenmelidir.

18-Büyük Kurtarıcı Atatürk'e karşı yapılan saygısızlıklar ve Atatürk aleyhine işlenen suçlar hakkındaki 5816 sayılı kanunun istismar edilmesine fırsat verilmemelidir.

Alınan bu kararlar medyanın önemli bir kesiminin çok büyük desteği ile hükümete küstahlığa varan çok büyük bir baskı ile dayatılmaya çalışıldı. Böylece, tamamen demokratik olarak kurulan bir cumhuriyet hükümeti, bürokratik bir müdahale ile iş yapamaz hale getiriliyor ve ayrılmaya zorlanıyordu. Bu kararlara karşı bir müddet direnen Başbakan Necmettin Erbakan, herhangi bir icraatta bulunamayacağını anlayınca, "Dönüşümlü Başbakanlık" formülünün de gereği olarak istifasını Cumhurbaşkanı Demirel'e sundu. Refah Partisi ve Doğru Yol Partisi milletvekilleri, de bir deklarasyon yayınlayarak, Tansu Çiller'in başbakanlığını desteklediklerini kamuoyuna ilan ettiler.

Ancak, Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, hükümeti kurma görevini Çiller'e vermeyerek, ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz'ı hükümeti kurmakla görevlendirdi. Tansu Çiller, bu dönemde Refah Partisi ile koalisyon kurarak, suçlu durumuna düşmüş ve böylece bu dönemin istenmeyenleri arasında yer almıştı. Bu sıralarda Doğru Yol Partisi'nden (DYP) istifa furyası başlamıştı. Bu milletvekilleri,

Hüsamettin Cindoruk başkanlığında Demokrat Türkiye Partisini (DTP) kurdular. İsmi demokrat fakat kendisi yapılan postmodern bir darbeyi desteklemek ve devam ettirmek için kurulan Demokrat Türkiye Partisi, Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel tarafından da destekleniyordu. Nitekim Süleyman Demirel'e yakınlığı ile bilinen Doğru Yol Partisi milletvekillerinin çoğu istifa ederek Demokrat Türkiye Partisi'ne geçtiler. Böylece yeni kurulacak hükümetin alt yapısı oluşturulmaya başlandı. Tansu Çiller de bu arada yaptığı tarihi hatasının bedelini "A Takımı"ni büyük ölçüde kaybederek ödedi ve DYP büyük bir darbe aldı. Tansu Çiller 1995 seçimlerine girerken birçoğu Doğru Yol Partisi geleneğinden gelmeyen ve çok farklı dünya görüşlerine sahip birçok ismi " A Takımı" adı altında DYP listelerinden ve seçilebilecek yerlerden aday göstermiş ve bu kişilere TBMM'nin yolunu açmıştı.

DYP'den istifa ettirilen Milletvekilleri ile TBMM'de grup kuracak bir sayıya ulaşan Hüsamettin Cindoruk başkanlığındaki DTP, Mesut Yılmaz'ın başkanlığında kurulan koalisyon hükümetine, Bülent Ecevit Başkanlığındaki Demokratik Sol Parti (DSP) ile birlikte katılarak güvenoyu alacak bir sayıya ulaştılar. Oyun ve kumpaslarla kurulan bu hükümet Anasol-D adı ile anılmaya başlandı.

Başbakan Mesut Yılmaz bu süreçte, "hükümetin misyonunu 28 Şubat kararlarını gerçekleştirmek" olarak açıklayan birçok demeç verdi. Refahyol döneminde Batı Çalışma Grubu tarafından başlayan ve neredeyse bütün vatandaşları içine alan fişleme faaliyetleri, Anasol-D hükümeti tarafından artan bir hızla devam ediyordu. Valiler, kaymakamlar, okullar, yurtlar, daire amirleri, memurlar araştırılıyor; dindar olanlar, namaza gidenler, eşinin başı örtülü olanlar potansiyel suçlu kategorisine dâhil ediliyorlardı.

Bu fişleme öyle bir boyuta ulaşmıştı ki, mağazalar,

marketler, şirketler ve hatta kebabçılar bile bu suçlama ve fişlenme furcasından nasiplerini almışlardı. Askeri personelin eşleri de bu jurnal faaliyetlerinde ajan olarak çalıştırılmak isteniyordu.

Batı Çalışma Grubu'nun bu faaliyetleri, Refahiyol hükümeti döneminde Emniyet İstihbarat Daire Başkanlığı tarafından deşifre edilmişti. Bu sıralarda Emniyet İstihbarat Daire Başkanı Bülent Orakoğlu ile er Kadir Sarmusak, bu faaliyetlerden dolayı tutuklanmıştı. İşte İçişleri Bakanı Meral Akşener ile Başbakan Yardımcısı Tansu Çiller, bu sebeplerden dolayı kara listeye alınmıştı. 28 Şubat Sürecinde kemal-i hahişle hükümeti kurmaya amade olan Mesut Yılmaz ve DYP'den istifa ettirilen milletvekillerine, Hüsamettin Cindoruk başkanlığında kurdurulan DTP ile DSP, Ana-Sol-D Hükümetinde bir araya geldikten sonra artık bu fişleme çalışmaları için bir engel kalmamıştı. Bülent Ecevit de, Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı olarak aradan 19 yıl geçtikten sonra yeniden hükümette görev aldı.

Demokrasimizin çetin bir sınavdan geçtiği, yetkili ve üst düzey bazı devlet görevlilerinin birilerini "kazığa oturtmanın" hayalini kurduğu bu karanlık istibdat günlerinde, demokrasi sınavını başarıyla geçenlerden birisi de, eski bakanlardan Hasan Celal Güzel idi. Defalarca mahkemelere giden ve bir ara hapisaneyeye de gönderilen Hasan Celal Güzel, Hasan Hüseyin Kemal'e verdiği bir röportajda, o günlerde yaşanan bu hadiseleri trajikomik bir üslupla yıllar sonra şu şekilde anlatacağı: "Nisan başından itibaren koskoca yargı mensuplarına Genelkurmay tarafından irtica brifingi verilmeye başlandı. Yargı mensupları askere alkış tutuyorlardı. Bir hukuk rezaleti yaşıyorduk. Batı Çalışma Grubu ortaya çıkarılmıştı. Ben de bunun üzerine DGM Başsavcısı Nuh Mete Yüksel'e "Anayasal düzeni değiştirmek üzere cunta kuruluyor"

diye suç duyurusunda bulundum. Bunun yanında Ankara'da bir otelde Genelkurmay brifingine alternatif bir brifing hazırladım, şekil olarak ona benzettim. Konuşmamı BÇG'ye getirerek "Siz mezhepçi illegal Batı Çalışma Grubunu tanıtmak istiyorum" dedim. Cunta Başkanı Doğu Aktulga'dan başladım. Başçavuşa kadar indim. Bu çalışmamı devletin üst düzey yöneticilerine gönderdim. Amacım birkaç gün sonra yapılacak Askeri Şûrâ'da cuntacılar projeksiyon tutmaktı. Bu basın açıklamamdan sonra beni Terörle Mücadele Timi evimden aldı. Meğer Genelkurmay Adli Müşaviri Erdal Paşa, "24 saat de olsa, gözaltında tutun" demiş. Sorgulamayı yapan Emniyet Müdürü sabaha karşı kalp krizi geçirerek ruhunu teslim etti. Bu olaydan sonra herkes beni mübarek ilân ederek uçurmaya başladı. Hâlbuki adam o gece çok kibar bir şekilde yanıma gelip oturdu. Bir şey demedi. Bizim sabaha kadar sorgulanmamız, Ankara'daki rütbeli polislerin ellerinde baklava börekle gelmesiyle devam etti. Sabah ise, beni emniyetin mescidine götürdüler. İllâ "sen imam ol" dediler. Ben de onlara sabah namazı kıldırıldım. Benim sorgulanmam böyle devam etti. Bereket versin, bizim insanımızın mayası pırl pırl..."

Bu dönemde başörtüsü ile amansız bir mücadele başlamıştı. Yasak bütün Üniversitelere en acımasız bir şekilde yaygınlaştırılmıştı. Hatta bir ara yasağın en katı uygulayıcısı durumunda olan Kemal Alemdaroğlu yönetimindeki İstanbul Üniversitesinde, yasağın gevşetilme belirtileri görülmüş, ancak bu dönemde 28 Şubat'çılarla çok iyi ilişkilerde bulunmaya çalışan ve onların bir dediğini iki etmeyen FETÖ Lideri Fetullah Gülen'in Kanal D'de sarf ettiği bazı sözler sonucu bundan vazgeçilmiş ve başörtüsü zulmü şiddetlendirilerek devam ettirilmişti. Fetullah Gülen 16 Nisan 1997'de Kanal D'den Yalçın Doğan'a verdiği röportajında da 28 Şubat Sürecindeki askerin tutumunu destekleyen ifadeler kullanmış ve şunları söylemişti: "Askerlerimiz bir yönüyle yaptıkları bazı şeylerden ötürü bazı çevrelerce, belki antidemokratik davranıyor sayılabilirler. Ama onlar konularının gereğini anayasanın kendilerine verdiği şeyleri yerine

getiriyorlar. Hatta dahası, ben zannediyorum, onlar, bazı sivil kesimlerden daha demokrat. Herhalde onların temsil ettikleri kuvvet şu partiler arasında birbirini istemeyen insanların elinde olsa bir gece hızlı bir baskınla gelirler hasımlarını bertaraf ederler onun yerine otururlar. Kuvvet ellerinde olduğu halde çok mantıklı davranıyorlar. Çok muhakemeli davranıyorlar. His öne çıkmıyor burada ve kuvvet, güç gösterisi şeklinde öne çıkmıyor. Bana demokraside daha dengeli geliyorlar, o açıdan."

Bu hükümet döneminde Batı Çalışma Grubu'nun Başbakanlığın kontrolüne geçmesini sağlamak amacıyla Başbakanlık bünyesinde bir Takip Kurulu oluşturuluyor ve Başbakan Mesut Yılmaz da "artık BÇG'ye gerek yok" diyordu. Fakat sonradan ortaya çıktı ki, BÇG çalışmalarına aralıksız devam etmiş, fişleme ve istihbarat çalışmalarını kesintisiz sürdürmüştü. Yine bu dönemde Anayasa Mahkemesi tarafından seçimlerden birinci parti olarak çıkan Refah Partisi kapatılıyordu.

Refah Partisi bu dava sürecinde İmam -Hatip Liselerini açmakla suçlanacak, bu arada Anayasa Mahkemesinde yapılan savunmada, Refah Partisinin bir tek İmam Hatip Lisesi bile açmadığını, İmam Hatip Lisesi açma yetkisinin Milli Eğitim Bakanlığında olduğunu, hiçbir zaman da Milli Eğitim Bakanlığının Milli Selamet Partisi ve Refah Partisi tarafından yönetilmediğini ifade edilecek, ancak yine de kapanmaktan kurtulamayacaktı.

28 Şubat Post-modern darbe ile geçmişten alınan bir gelenek, başarı ile geleceğe taşınmıştır. 31 Mart olayı

bahane edilerek Sultan Abdülhamid'in tahttan uzaklaştırılması ile başlayan darbeler geleneği ne yazık ki bu çirkin ve anti demokratik süreç ile devam etmiş, fakat dünyadaki konjunktürel şartlar müsait olmadığı için bu sefer yönetime doğrudan el konulmamış, istediği icraatları kayıtsız şartsız bir emir eri itaatinde yapacak bir hükümeti işbaşına getirmekle, dolaylı olarak yönetime el konulmuş, milletin seçtiği meclis ve hükümet adeta bir kukla durumuna düşürülmüştü.

Mesut Yılmaz başkanlığında kurulan ve 30 Haziran 1997 tarihinde güvenoyu alan hükümet, 11 Ocak 1999 tarihinde istifa etti. Aslında görevini de hakkıyla yapmıştı. Operasyonun birinci aşaması tamamlanmış, bu sefer de ikinci aşamaya geçilerek daha ileri hedeflerin gerçekleşmesine çalışılacaktı. Mesut Yılmaz'ın istifa etmesinden sonra bu yeni senaryo sahneye konmuştu. O da Cumhurbaşkanı Demirel tarafından, Sanayi Bakanı Yalım Erez'in hükümeti kurmakla görevlendirilmesi senaryosuydu. Hiçbir partinin Genel Başkanı değildi. Güvenoyu alacağına dair kamuoyuna bir angajman da yapılmamıştı. Gerçi TBMM'nde görev yapan herhangi bir milletvekilin Başbakan olarak atamak Cumhurbaşkanının Anayasal yetkileri arasındaydı. Meclis'ten istediği bir milletvekilini Başbakan olarak atayabilirdi. Ama öteden beri oluşan bir gelenek söz konusuydu. Cumhurbaşkanı, Başbakan ataması yaparken güvenoyu alabilme ihtimalinin kuvvetli olmasını hep göz önüne alırlardı. Burada yıllarca demokratlık edebiyatı yapan ve bu işin edebiyatını yaparken mangalda kül

bırakmayan Süleyman Demirel, bu hususu nedense hiç göz önüne almamıştı. Bu görevlendirme belki de olağanüstü dönemin açık bir yansımasıydı.

Bu durum karşısında Tansu Çiller'in karşı bir atağı söz konusu oldu. Aslında Tansu Çiller, bu senaryolar karşısında ölümlerden ölüm beğenmişti. Burada, ya partisinden seçilip istifa eden bir milletvekilinin başbakanlığını kabul ederek partisinden elinden kaymasına çanak tutacak veya kendince "ehven-üşşer" olarak telakki ettiği Bülent Ecevit'e başbakanlık teklif ederek, Yalım Erez operasyonunu geri püskürtecekti. Tam da " kırk katır mı, kırk satır mı" durumu söz konusu idi. Daha önce partisinden istifa ettirilen bir şahsa hükümeti kurma görevinin verilmesini, kendisine karşı bir tezgâh olarak düşünmüş olacak ki, Ecevit'in azınlık hükümetini dışarıdan desteklemeyi tercih ederek, Hüsamettin Özkan vasıtasıyla Ecevit'e haber gönderdi.

Böylece Yalım Erez'in önü kesilmiş oldu. Mesut Yılmaz'da, ANAP olarak Bülent Ecevit'in başbakanlığını destekleyeceklerini açıklamıştı. Hükümeti kurmayacağını anlayan Yalım Erez, görevi iade etmek zorunda kaldı. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel için de, değişen bir durum söz konusu olmayacaktı. Yalım Erez olmadı ama Bülent Ecevit, böylece güvenoyunu garantilemişti. Bunun üzerine Ecevit, hükümeti kurmakla görevlendirildi. Ecevit, seçimden dördüncü parti olarak çıkmıştı ve sadece altmış bir milletvekiline sahipti. Fakat kendisinden daha fazla milletvekili çıkaran üç partiyi sollayarak Başbakanlık koltuğuna oturmuştu. Bu durum bile 28 Şubat sürecinin anti demokratik yansımaları ile birlikte meclis zemininde ulaştığı başarının çok somut bir örneği idi. Ecevit'in azınlık hükümeti döneminde Abdullah Öcalan, Kenya'da yakalanıp seçim hediyesi olarak Ecevit'e takdim edilince, kamuoyu nezdinde

desteği büyük ölçüde arttı. Yükselen milliyetçilik rüzgârı da MHP'nin yelkenlerini şişiriyordu. Bu atmosfer ile 1999 seçimlerine gidildi. Fetullah Gülen ve örgütünün mensupları da, bu seçim döneminde büyük bir aşk ve gayret ile Ecevit ve partisini desteklemeye koyulmuşlardı. Çünkü Fetullah Gülen, hem Anadol-D hükümeti döneminde ve hem de bu partinin kurduğu azınlık hükümeti döneminde Bülent Ecevit ile çok yakın ilişkiler kurmuş ve adeta "kanka" olmuşlardı. Hatta Ecevit'in ölümünden sonra

Fetullah Gülen, "eğer ahirette kendisine şefaathetme yetkisi verilecekse, şefaathet edeceği ilk kişinin Bülent Ecevit olacağını" kamuoyuna ilan etmişti. Oysa aynı Bülent Ecevit'in, Refah Partisinden başörtülü olarak Milletvekili seçilen Merve Kavakçı'nın TBMM'nde yemin töreni esnasında başörtülü olarak yemin etmek üzere genel kurul salonuna geldiği sırada, takındığı tavır, asla unutulmayacak bir şekilde hafızlara kazınmıştı. Abdullah Öcalan'ı, seçimin stratejik bir hediyesi olarak Türkiye'ye gönderen ve

böylece DSP'nin birinci parti olmasının yolunu açan ABD, bu hediyenin muhatabı olan Bülent Ecevit'i de ricacı olarak Fetullah Gülen'le görüştürmüş ve ABD'ye gelmesi için ikna etmişti. Fetullah Gülen de aynı dönemde ABD'ye gitmiş ve 15 Temmuz 2016 tarihinde bu millete ve seçilmiş hükümete vuracağı hain darbenin hazırlıklarına başlamıştı.

1999 seçimlerinde Bülent Ecevit'in liderliğindeki DSP, seçimlerden % 22 oy alarak birinci parti olarak çıktı. MHP'nin aldığı oy oranı %18, Refah Partisinin yerine kurulan Fazilet Partisi'nin oy oranı % 15,4, ANAP'ın oy oranı % 13 ve DYP'nin oy oranı ise % 12 olmuştur. Ecevit başkanlığındaki azınlık hükümetini destekleyen ANAP ve DYP, beraberce baraj sınırına inmeye devam ediyorlardı. Birbiriyle sürekli kavga eden iki lider Tansu Çiller ve Mesut Yılmaz, bu kavganın bedelini çok ağır bir şekilde ödüyorlardı. Tansu Çiller başkanlığında ikinci seçimine giren DYP,

oy oranını böylece % 27'den, % 12'ye kadar düşürmüştü. Bu düşüş trendi bundan sonra da devam edecekti. Fazilet Partisi de 28 Şubat Sürecinde, dik duramamanın ve tavizkar politikalarının bedelini çok ağır bir şekilde ödeyecekti. Burada da yüzde altılık bir oy kaybı söz konusu olmuştu. 1999 seçimleri sonucunda Bülent Ecevit Başkanlığında DSP, MHP ve ANAP hükümeti (ANASOL-M) hükümeti kuruldu. Seçimlerden önce DSP ve ANAP, seçim sonrasında birlikte hareket edeceklerini kamuoyuna deklere etmişlerdi. Bu ikiliye CHP'li bir aileden gelen ve Alpaslan Türkeş tarafından kendi el yazısı ile yazdığı bir mektupta MİT'le irtibatı olduğu için güvenilmemesini istediği Devlet Bahçeli liderliğindeki MHP de katıldı. Milliyetçi Hareket Partisi, böylece 21 yıl sonra yeniden hükümet ortağı oluyordu. Koalisyon görüşmeleri olumlu bir mecrada devam ederken, hiç beklenmeyen bir gelişme oldu. DSP

Genel Başkan Yardımcısı Rahşan Ecevit, MHP'yi suçlayan çok sert bir açıklama yapıyor ve MHP'li gençlerin 12 Eylül öncesinde çok kan döktüklerini iddia ediyordu. Bu demeç, MHP çevrelerinde büyük bir tepki ile karşılandı. Koalisyon görüşmeleri bu noktadan sonra kesildi. Rahşan Hanım özür dilemediği sürece, görüşmelere tekrar başlamayacaklarını bizzat Genel Başkan Devlet Bahçeli açıkladı. Bu sırada Hüsamettin Özkan yeniden devreye girdi. Defalarca MHP Genel Merkezine gitti. Bahçeli ve

diğer yetkililerle görüştü. Bahçeli'yi ve MHP'li yetkilileri ikna etti. Rahşan Ecevit özür dilemedi ama MHP koalisyon ortağı olarak hükümete katılmayı kabul etti. Mesut Yılmaz da MHP'nin ikna edilmesinde büyük gayret gösterdi.

Bu dönemde esas hafızalara kazınan olay ise, Bülent Ecevit'in, Meclis'teki yemin töreninde milletin seçtiği bir milletvekili olarak meclise gelen Merve Kavakçı'yı hedef alarak, Meclis Başkanından da izin almadan kürsüye gelip, hiçte nazik olmayan bir üslupla, çok

asabi bir yüz ifadesi ve ses tonu ile söylemiş olduğu "burası hiç kimsenin özel yaşam mekânı değildir. Burası devletin en yüce kurumudur. Burada görev yapanlar devletin kurallarına uymak zorundadırlar. Burası devlete meydan okunacak yer değildir. Lütfen bu hanıma haddini bildiriniz" sözleri idi. Yakın destekçisi MHP'nin, başörtülü olarak seçilen milletvekili Nesrin Ünal'a başını açtırması sonucu, Merve Kavakçı yalnız kalmış, yemin ettirilmemiş, milletle devletin kaynaşmasına vesile olabilecek büyük bir şans heba edilmiş, militarist düşüncede olanların ekmeğine bir kez daha yağ sürülmüştü. Başörtülü bir milletvekili adayını listelerine koyup halkın oylarıyla seçtiren ve mecliste yalnız bırakıp sahip çıkmayan Fazilet Partisinin bu teslimiyetçi tavrını da unutmamak gerekir. Ayrıca demokratik geleneğin temsilcisi olduğunu söyleyen DYP ile dört temayülü birleştirmekle övünen ANAP'ın da bu büyük haksızlığa rıza gösterir bir tavır içinde bulunmaları, ülkemizde gerçek demokrasinin yerleşmesi açısından bir kayıp olduğu da belirtilmelidir.

28 Şubat Sürecinde görev alan bütün hükümetler eliyle, çok büyük hak ihlallerine kapı açıldı. Hukuk kılıfına sokularak ve tamamen zorlama tevillerle çok sayıda insan mağdur edildi. Dini hassasiyetleri olan kesimlerin büyük bir ekseriyeti bu zulüm furyasından nasibini aldı. Belki burada bütün bu zulümleri sıralamamız mümkün olmayacak ama belki bir kısmını şu şekilde ifade etmek mümkündür:

1-Bu dönemde baskılara dayanamayan yaklaşık on bin öğretmen, mesleğinden ayrılmak zorunda kaldı.

2-3527 Öğretmenin işine son verildi.

3- 1997-2001 tarihleri arasında 11890 öğretmen hakkında kıyafet / fişlemeler nedeniyle disiplin cezası uygulandı. (memurluktan çıkarma hariç)

4-1997-2001 yılları arasında 33271 öğretmen hakkında kıyafet / fişlemeler nedeniyle disiplin soruşturması açıldı.

5- Bu dönemde 1635 askeri personel YAŞ kararlarıyla meslekten ihraç edildi ve 2500 kişi ise emekliye sevk edildi.

6-Katsayı engeli nedeniyle 12 milyon 80 bin meslek lisesi öğrencisinin de istediği üniversitede eğitim görmesinin önüne geçilerek, milyonlarca genç insanın geleceğiyle oynandı.

7-On binlerce başörtülü öğrenci hakkında disiplin soruşturmaları açıldı ve bu öğrencilerden binlercesinin okudukları Fakülte ve Yüksekokullarla ilişkileri kesildi.

Bu sürecin dikkat çeken hususlarından birisi de, bütün siyasi hayatı boyunca din ve vicdan hürriyetini dilinden düşürmeyen söylemleri ile öne çıkan 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in, başörtüsü konusunda takındığı ve ısrarcısı olduğu garip, yanlış ve yasakçı tavrıdır. Demirel, bu süreçte "başını açmanın dinle bir alakası olmadığını, öğrencileri ikna etmek lazım" diyordu. Demirel, bu düşüncelerini daha sonraki yıllarda da devam ettirerek, katıldığı bir TV programında "başörtülü olarak okumak isteyenlerin Arabistan'a gitmelerini" teklif etmişti. Süleyman Demirel, Habertürk TV'de katıldığı "Basın Odası" adlı programda aynen şu ifadeleri kullandı:

'Orası üniversite, oranın kuralları var. Danıştay, Anayasa Mahkemesi karar vermiş. İlle başı bağlı okumak istiyorsan, başı bağlı olarak okunabilen yerler var, oraya git. Arabistan'da falan öyle yerler vardır, oraya gidin, orada okuyun! Türkiye laiklikten vazgeçemez. Herkes aklını başına toplansın. Bu ülkenin halkı yüzde 99'u Müslüman diye, Müslümanlığı istismar ederek, bu milleti arkamıza düşürürüz diye düşünen varsa aldanıyor. Hem de çok aldanmaktadır. Cumhuriyet 5'inci neslini yetiştirmiştir ve bu nesil Cumhuriyete sahip çıkmaktadır. Türban özgürlük falan değildir. Bu gericiliktir.' Demirel'in başörtüsü konusundaki yasakçı ve kabul edilmesi mümkün olmayan tavrı, ne yazık ki ölümüne kadar devam edecekti.

ANASOL-M hükümetinin kayda değer bir icraatından söz etmek mümkün değildir. Bütün haber bültenleri Başbakan Ecevit'in hastalığına yoğunlaşmıştı, Bakanlar Kurulu aylar geçtiği halde toplanamıyordu. Böyle bir ortamda MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'nin ani bir kararıyla, erken seçim için düğmeye basıldı. Bu arada Siirt'te okuduğu bir şiir nedeniyle hapis cezasına çarptırılan İstanbul Büyükşehir Belediyesi eski Başkanı Recep Tayyip Erdoğan, Fazilet Partisinin kapatılmasından sonra arkadaşları Abdullah Gül ve Bülent Arınç ile birlikte hareket ederek "Milli Görüş gömleğini" çıkardıklarını söyleyerek bu ekip ile yollarını ayırmışlar ve yeni bir partinin kurulması çalışmalarına başlamışlardı. Adalet ve Kalkınma Partisi (Ak Parti) böyle bir ortamda kuruldu. DSP, MHP ve ANAP, bu koalisyon hükümetleri döneminde hiçbir beklentiye cevap

veremeyerek halk nezdindeki itibarlarını büyük ölçüde kaybetmişler ve çok yıpranmışlardı. CHP'nin de millet vicdanında, halka tepeden bakan politikalarla ciddi bir alternatif olma şansı yoktu. İşin ilginç tarafı DYP, altı yıl boyunca muhalefette olduğu halde ciddi hiçbir çalışma yapmamış ve alternatif olabilme iradesini ortaya koyamamıştı. Bu seçim Tansu Çiller başkanlığında girilecek üçüncü ve sonuncu seçim olacaktır.

Böyle bir kaht-ı rical döneminde Ak Parti, genç ve dinamik bir görüntü vermesiyle birlikte, halk katmanlarının anlayacağı söylem ve yeni yüzleri ile bir umut olarak görünmeye başladı. Recep Tayyip

Erdoğan'ın geçirdiği hapis dönemi kendisine yarımış, daha çok ekonomi ağırlıklı söylemleri ve ikna edici duruşları ile Ak Parti'nin yelkenleri şişmeye başlamıştı. Bu seçim sonuçları, belki de çok partili siyasi hayata geçişten sonra, alınan en enteresan seçim sonuçları oldu. Ak Parti, bu seçimde rakiplerinin zaafından kaynaklanan ve kendisinden yana olan konjktürü çok iyi değerlendirdi ve %34,4 oy alarak tek başına iktidara geldi. Bugüne kadar, bu kadar düşük bir oy oranı ile en fazla milletvekili çıkaran ilk parti olarak, 363 milletvekilini meclise taşımayı başardı. CHP, gene şaşırtmadı ve % 19,4 ile 177 milletvekili çıkardı. Bu meclisin bir başka özelliği ise, en düşük temsil oranına sahip meclis olmasıydı. Halkın iradesini ancak % 53 kadarı meclise yansıyabiliyordu. % 47 oy oranına sahip diğer partiler ise, % 10'luk ülke barajını aşamadıkları için meclis dışında kaldılar. 3 Kasım 2002 seçimlerinin en trajik sonucunu DYP aldı. % 9,6'lık oy oranı ile baraj altı kalan DYP, böylece barajla uğraşan bir parti konumuna

düşerek, halktan çok ciddi bir ikaz aldı. Tabii, bu ikazın ne kadar dinlenip dinlenmediği, bir sonraki seçimde belli olacaktı. 1999 seçimlerinin birinci partisi olan DSP, bu seçimlerde adeta silindi ve % 1 civarında bir oy alabildi. ANASOL-M hükümetinin ikinci ortağı MHP, ise oylarının yarısından fazlasını kaybederek, ancak % 8,2'lik bir orana ulaşabildi. Üçüncü ortak ANAP ise, oylarının üçte ikilik bir kısmını kaybederek ancak % 5 kadar bir destek görebildi.

Kim ne derse desin, bu seçim sonuçları bütün partiler için dersler doluydu. 28 Şubat sürecinin icraatlarının çok iyi bir takipçisi olan ANASOL-M hükümetini oluşturan partiler, halk tarafından adeta silindi.

1999 seçimlerinde toplam % 55'lik bir halk desteğine ulaşan bu üç parti, bu seçimde hep beraber ancak % 15'lik bir orana ulaşabildiler ve üçü de baraj altında kaldı. Bu sonuç, halk tarafından, 28 Şubat uygulamalarına verilmiş çok açık bir "reddiye" idi. Hukuk dışı icraatların gönüllü uygulayıcıları, çok büyük bir tokat yemişlerdi. Bu süreçte gerekli demokratik refleksi ortaya koyamayan DYP ise, barajın hemen altında kalarak çok ciddi bir şekilde ikaz edilmişti.

AK PARTİ

2002 yılının Kasım ayı ile başlayan yeni dönemde, mesajlarla yüklü seçim sonuçları partiler tarafından nasıl bir değerlendirmeye tabi olacak ve ne gibi dersler çıkarılacaktı? Devlet Bahçeli, bu sonuçlar üzerine MHP Genel Başkanlığından ayrılmışsa da, sonraki günlerde yapılan teklifler üzerine yeniden Genel Başkanlığa döndü. ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz, aktif siyasetten çekildiğini açıkladı. Tansu Çiller ise, bu sonuçlar üzerine, hem DYP Genel Başkanlığından, hem de aktif siyasetten çekilme kararı aldı.

28 Şubat Post Modern darbesi, kaderin garip bir cilvesi olarak, bu sürecin mimarlarının düşündüğünün tam aksine, Türkiye’de yepyeni bir siyasi yapılanmaya zemin hazırladı. DYP ve ANAP, daha sonra girdikleri seçimlerde tamamen silindiler.

Bazı siyasetçiler tarafından “Merkez Sağ” olarak isimlendirilen zemin, bütünüyle Ak Parti tarafından doldurulmaya başlandı. Recep Tayyip Erdoğan ise, girdiği her seçimde oyunu ve milletin teveccühünü biraz daha artırarak Türkiye siyasetindeki yerini ve liderlik kariyerini, hiç tartışmasız bir şekilde pekiştirdi ve herkese kabul ettirdi. 28 Şubat Sürecinde uğranılan hak kayıplarının bütününe mümkün olduğu kadar telafi eder tarzda çok önemli kararlar alındı. Hatta birçok alanda çok daha ileri adımlar atıldı. Bugün için aradan 15 yıl geçmesine rağmen, uğradığı bütün saldırılara, suikastlara ve en son tarihte emsali görülmemiş 15 Temmuz hain darbe teşebbüsüne rağmen, Türkiye siyaseti ve yönetimi içinde bir numara olarak ağırlığını ve etkinliğini artırarak devam ettiriyor.

Böyle bir kaht-ı rical döneminde Ak Parti, genç ve dinamik bir görüntü vermesiyle birlikte, halk katmanlarının anlayacağı söylem ve yeni yüzleri ile bir umut olarak görünmeye başlandı.

AK PARTİ